

at drage denne Sag frem her i Tinget. I det Øjeblik, det gøres ensidigt af en enkelt Partigruppe, finder jeg Anledning til at oplyse, hvad der er sket i Forvejen. Det er ikke saaledes, at jeg her af denne Partigruppe drives frem til at stille mig imødekommende overfor det Krav, der er rejst, og som her er blevet Tale om, men det er saaledes, at jeg her har taget Lejlighed til at udtale mig om, hvad der er passeret i Forvejen, endogsaa før de Herrer fra deres Side have faaet Haand i Hanke med Sagen.

Krabbe: Hvad der er passeret i Udvalget, er efter god gammel Praksis Tinget temmelig ivedkommende, og hvad der er passeret mellem Korporationer af Husmænd og den højtærede Minister berører ikke det, som findes i Betænkningen eller det, som er fremsat af mig.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Den Opfattelse kan jeg aldeles ikke dele. Naar der her i Samraadsform rejses et Spørgsmaal, som har været forhandlet med de paagældende Foreninger eller Korporationer, forinden det er kommet de Herrer i Hænde, er det ret naturligt, at jeg oplyser, hvad der er passeret i denne Sag, saaledes at den kommer til at ligge fremme i hele sin historiske Sammenhæng og ikke under den Misvisning, som fremkommer ved, at den vilkaarlig tages op af en enkelt Partigruppe.

Krabbe: Ja, naar den højtærede Ministers Hjerte synes at blive lettet ved disse Udtalelser, kan det jo ikke skade os andre, men jeg er nu, som jeg var først, da jeg havde Ordet, meget fornøjet med, at den højtærede Minister har givet en Udsigt, som han ikke har tilbagekaldt, til at imødekomme Husmændenes berettigede Krav.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Den givne Udsigt er ikke given her i Dag, men var forlængst given. Hvem det er, der har faaet Lejlighed til at lette sit Hjerte, skal jeg overlade til Tinget at bedømme.

Fraenkel: Jeg maa gøre den højtærede Udenrigsminister opmærksom paa, at jeg officielt intet som helst kender til det Aktstykke, som der her er Tale om, før det nu foreligger trykt i Betænkningen, og at det, jeg har betegnet som unfair, er, at denne Offentliggørelse finder

Sted, uden at der er givet mig Anledning til en Moderklæring. Og naar den højtærede Udenrigsminister siger, at han overlader rolig til Rigsdagens Skøn at danne sig en Mening om denne Sag, maa jeg sige, at det er netop dette Skøn, som paa-virktes ganske ensidigt og altsaa ganske uretfærdigt derigennem, at et saa voldsomt Indlæg som dette fremkommer, uden at noget Modindlæg afæskes. Men foruden Rigsdagens Skøn er der jo et andet Skøn, som udæskes ved denne Offentliggørelse, og det er Offentlighedens overhovedet, og ogsaa dette vildledes jo ganske, og det er der, som havde været unød- vendigt. Jeg kan kun gentage, at jeg tror, at der havde været en naturligere og ogsaa klogere Vej at gaa til en endelig Afslutning af denne Sag end denne Offentliggørelse, overfor hvilken jeg naturligvis maatte protestere og maatte tage mine Forbehold.

Den højtærede Udenrigsminister er ganske uberettiget til at fremstille det, som om jeg altid var en Modstander af Udenrigsministeriet og dets Embedsmænd, thi jeg har været med til at bevilge i brede Baner nye Embedsmænd og nye Lønnin- ger, og jeg har gerne været med til det, som jeg altid gerne er med til, at sætte enhver Administration i Stand til at raade over de materielle Midler, som ere nødvendige for den til at udføre sin Funktion. Jeg har endvidere i denne Sal om forskellige af Udenrigsministeriets Embedsmænd udtalt mig meget sympatetisk; jeg tør sige, at en af de Embedsmænd, som har fore- taget maaske det allerulykkeligste Skridt i denne Sag, er mig personlig sympatetisk, og jeg anser ham for en dygtig Mand, men derfor kan jeg ikke gøre mig til Of- fer for de uheldige Handlinger, han gør sig skyldig i. Hvis den højtærede Uden- rigsminister havde sagt, at der var en be- stemt Embedsmand i Udenrigsministeriet, mod hvilken jeg nærer rancune, vilde jeg svare: Ja, det er der, men hvis jeg ikke tager fejl, har jeg nævnt denne Mands Navn første Gang i offentlig Debat her i Dag.

Udenrigsministeren (Ahlefeldt-Laur- vig): Jo, det er virkelig for let, som det ærede Medlem har gjort, at komme med et offentligt Angreb paa Ministeriets Embedsmænd og forelægge det paa Tin- gets Bord, naar Ministeriets Embedsmænd ikke skulde have Lov til at fremkomme med en Modargumentation. Og naar det ærede Medlem i sin forrige Tale atter kom